

N. P. Jensen: Jeg kan godt i Almindelighed tiltræde den Udtalelse, at det kan være til Fordel for Nationen at holde Arbejderne beskæftigede, selv om det ikke betaler sig fuldt ud; det er, som det ærede Medlem sagde, i Nationens velforstaaede Interesse. Men er det i Nationens velforstaaede Interesse at skaffe Spader til 8 Kr., naar vi godt kunde faa dem for 2 Kr.? Jeg maa gøre opmærksom paa, hvad det ærede Medlems Svar egentlig var. Han sagde noget lignende som: Overfor en saa stor Prisforskel vil det være meget vanskeligt at regulere. Er det ikke rigtigt? Jeg hører ikke mere saa skarpt. (*Hauge: Jo.*) Overfor de rigtig grelle Tilfælde giver det ærede Medlem altsaa blankt op; og saa staar det ærede Medlem endda og siger, at han har anvist Vej ud af Uføret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Denne Spade gaar jo atter og atter igen, og jeg præsenterede denne Spade for en Mand, der bruger mange Spader, Indehaveren af vor største Planteskole her i Landet. Han sagde: Det er et daarligt Eksempel; thi den tyske Spade kan jeg ikke bruge. Den danske Spade er saa langt overlegen den tyske, at den tyske ikke fortjener at sammenlignes dermed. Der er derfor her ikke Tale om en Pris paa to ensartede Varer, men om en Pris paa en god dansk Vare og en daarlig udenlandsk.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Jeg ved ikke, hvad jeg skal stille op med det ærede Medlem (N. P. Jensen), naar han vil tage det som Bevis for, at jeg ikke har anvist nogen Vej, at han kommer med et specielt grelt Tilfælde, som jeg maa give op overfor. For øvrigt er jeg ude af Stand til at kontrolere, om det ærede Medlem har Ret, og det ærede Medlem er vel heller ikke i Stand til at sige paa afgørende Maade, om de 8 Kr., han nævnte, er den rigtige Pris. Det er meget muligt, at de 8 Kr. er en alt for høj Pris, som den paagældende Fabrik forlanger for at tjene for meget eller for at udnytte et Raavarelager, der er indkøbt til for høj Pris. Alt dette maa undersøges, og naar det bliver det, er det muligt, vi kommer ned med Spadens danske Pris til omtrent den Pris, Spaden har i Udlandet; at vi ikke kan komme helt ned, er overmaade sandsynligt. Saa maa man i hvert Tilfælde skønne over,

om det ikke er klogest for Nationen at se bort fra den Fortjeneste, man kan have i Øjeblikket ved at tage den paagældende Vare til en billigere Pris fra Udlandet med det Resultat, at vore egne Arbejdere gaar ledige.

Det, her er Tale om, er ikke andet eller mere end en øjeblikkelig Foranstaltning til at hjælpe Nationen ud over en Krisetilstand. Udsigten til at faa Arbejdere beskæftiget, at faa Mennesker bort fra at skulle leve af Understøttelse og give dem hæderligt Arbejde, hvorved de kan tjene til Opholdet, vejer tungt i Retning af at slaa ind paa en saadan Vej. Thi Arbejdsløsheden er paa mange Maader en Svøbe ikke blot for den enkelte, den gaar ud over, men for selve Nationen.

Jeg haaber, den højtærede Formand vil give mig Lejlighed til at sige endnu et Par Ord. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen spurgte om, hvori de Løfter bestod, som den højtærede Regering havde givet, men ikke holdt. Det er bedrøveligt nok for det ærede Medlem, at han ikke har Rede paa, at denne Regering kun er blevet til ved, at den har givet Løfter, den ikke har kunnet indfri. Naar vi husker paa hele den nationale Rummel, der blev sat i Scenen umiddelbart før Paasketid, paa alle de nationale for ikke at sige nationalistiske Forhaabninger, som blev valgt, da Ministeriet Liebe paa ureglementeret Maade saa Dagens Lys — og den nuværende Regering er jo i Virkeligheden at betragte som en Fortsættelse af Ministeriet Liebe —, saa er der ingen Tvivl om, at der er givet Løfter, mange Løfter, som ikke er holdt. Men jeg skal særlig nævne overfor det ærede Medlem, at umiddelbart efter, at den nuværende Regering var blevet til, holdt hans nære Partifælle, Arbejdsgiverforeningens Formand, Hr. Langkjær, en stor Tale, hvori han sagde, at nu kunde vi prise os lykkelige, nu havde vi tilbagelagt 7 magre Aar, nu gik vi ind i 7 fede Aar, nu kom der en gylden Tid for Erhvervene her i Landet. Ja, hvis man ikke vil tage dette for et Løfte, saa ved jeg ikke, hvad man skal tage det for. Og de Udtalelser, som Hr. Langkjær fremsatte, var selvfølgelig fremsat ud fra de Forudsætninger, han havde faaet, efter at Regeringen var dannet; han troede paa, at den nuværende Regering var i Stand til at skaffe os en helt anden Tilstand at leve under end den, vi havde levet under tidligere. Og saa blev Forholdet lige det stik modsatte; man tog saa aldeles fejl af Tiden.

Nu staar Regeringen i den uhyre vanskelige Situation, at dersom den skal fore-